ZBROJA

Biuletyn Informacyjny Rady Stanowej Rycerzy Kolumba w Polsce
Styczeń 2018, Rok VI/1 Nr 49

W SŁUŻBIE JEDNEMU.

W SŁUŻBIE WSZYSTKIM.

W numerze

Słowo Delegata Stanowego	3
Katecheza ks. Janusza Kosiora	4
Ogłoszenia Dyrektora ds. Programowych	5
Spotkanie opłatkowe z Bp. Lechowiczem	8
Narada półroczna w Rejonie nr 8	8
Ogłoszenia Dyrektora ds. Członkowskich	9
Wyniki konkursu członkowskiego	9
Skarbiec rycerski (flaga)	10
Kalendarium peregrynacji	11

RYCERZE KOLUMBA
W SŁUŻBIE JEDNEMU. W SŁUŻBIE WSZYSTKIM.
Polska Rada Stanowa
www.RycerzeKolumba.com
www.facebook.com/RycerzeKolumbawPolsce

Przybyliśmy przed Twoje oblicze z pokorą i radością, o dziewicza Matko Boga, Nasza Pani Częstochowska, Patronko Polski. Tobie zawierzamy nasz umiłowany Zakon Rycerzy Kolumba tu w Polsce, jako zwracając się do Ciebie w pełnym oddaniu synowskiej miłości.

Pobierz oficjalną aplikację
"Rycerze Kolumba"
na swój smartfon i tablet

RYCERZE KOLUMBA
Google play

Dostępna w sklepie Google Play, działa w systemie Android.

Dzięki aplikacji "Rycerze Kolumba", zawsze masz pod ręką:

- aktualności i informacje
- adresy i kontakty, Rady lokalne
- wszystkie numery biuletynu "Zbroja"
- katechezy

i wszystkie inne, które są dostępne na stronie
www.RycerzeKolumba.com

www.kofc.pl/przek/aplikacja

ZBROJA

ZBROJA jest e-biuletynem informacyjnym wydawanym przez Radę Stanową Rycerzy Kolumba w Polsce. Bezpłatnie można go pobrać ze strony internetowej:

www.RycerzeKolumba.com
...

Redaktor Naczelny:
br. Tomasz Wawrzkowicz KofC
Delegat Stanowy

Redakcja:
ks. Wiesław Lenartowicz KofC
br. Krzysztof Orzechowski KofC
br. Jaromir Kwiatkowski KofC
br. Tomasz Adamski KofC
br. Bartosz Amroziewicz KofC
br. Piotr Ładoś KofC

E-mail:
zbroja@rycerzekolumba.com

Prześlij materiały do nowego numeru

Prosimy o przesyłanie materiałów do kolejnego numeru.

Do tekstu prosimy załączać jedno zdjęcie o wyższej rozdzielczości (w przeciwieństwie do materiałów przesyłanych do publikacji w serwisie internetowym, gdzie może być więcej zdjęć i powinny mieć szerokość 1200 pikseli).

Materiały do e-biuletynu prosimy przesyłać na adres e-mail:
zbroja@rycerzekolumba.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i poprawiania przesłanych materiałów!

Skład

Słowo Delegata Stanowego

Czcigodni Księża Kapelani,

Zacni Bracia Rycerze,

zakończył się rok kalendarzowy 2017., w którym Rycerze Kolumba w całej Polsce z ogromnym zaangażowaniem realizowali misję naszego założyciela Czcigodnego Sługi Bożego Ks. Michaela McGivney'a. Rady Lokalne przesłały prawie 200 Programów do Nagród Rady Stanowej, wręczonych podczas VII Konwencji Stanowej w Rzeszowie. Zdajemy sobie sprawę, że to tylko niewielka część Dzieł zrealizowanych przez Rycerzy w parafiach, w środowiskach lokalnych, w Diecezjach i w całej Polsce. Sztandarowym Dziełem, które realizujemy od wczesnej wiosny 2017. roku jest Peregrynacja Relikwii i Obrazów Św. Brata Alberta. To wspaniałe przedsięwzięcie, które realizują Rady Lokalne Rycerzy Kolumba przynosi każdego dnia wymierne efekty. To tysiące osób modlących się w Kościołach, gdzie działają Rycerze Kolumba oraz w Parafiach, które zaprosiły Rycerzy w swoje progi. Liczymy, że i tam wkrótce powstaną "Okrągłe Stoły" i kolejne Rady Lokalne. Efekty Peregrynacji to tysiące sztuk pościeli, kołder, poduszek, koców, ręczników, środków czystości, itd. To także znaczne środki finansowe. Wszystkie pozyskane dary przekazujemy w całości do domów opieki prowadzonych przez Siostry Albertynki na terenie całego kraju. Za to Dzieło Miłosierdzia - wraz z Siostrami Albertynkami i Braćmi Albertynami, a przede wszystkim w imieniu potrzebujących, do których te dary dotarły - wszystkim Braciom Serdecznie Dziękuję.

Rok Św. Brata Alberta wprawdzie się zakończył, jednak nasze Dzieło nadal trwa. Nadal wiele Rad Lokalnych i Parafii pragnie przyjąć Relikwie i Obrazy Św. Brata Alberta. Planujemy oficjalnie zakończyć Peregrynację w Niedzielę Miłosierdzia, ale nadal będzie możliwość kontynuowania tego Dzieła. Do czego wszystkich gorąco zachęcam.

Drugim Dziełem, w realizację którego włączyli się Rycerze z wielu Rad Lokalnych w Polsce jest pomoc poszkodowanym w nawałnicach, które dotknęły miejscowości w północnej części kraju. Już od pierwszych dni swoją pomoc zaoferowali Bracia Rycerze z Chojnic, Brodnicy i wielu innych Rad Lokalnych. Dziękuję za to ogromne zaangażowanie Czcigodnym Księżom Kapelanom i Zacnym Braciom Rycerzom. Dzięki pomocy Szymona Czyszka i Braci z Biura Krakowskiego pozyskaliśmy na ten cel 10 tys. dolarów, które Rada Najwyższa Zakonu Rycerzy Kolumba za pośrednictwem Rady Stanowej przekazała dla potrzebujących. Dzięki pomocy Byłego Delegata Stanowego Brata Andrzeja Anasiaka Caritas Diecezji Radomskiej we współpracy z Radą Stanową Rycerzy Kolumba, w grudniu przekazał poszkodowanym w Parafii Sośno 40 tys. zł. W wielu częściach Polski odbywają się Koncerty Charytatywne, podczas których Rycerze pozyskują fundusze na odbudowę domów zniszczonych w nawałnicach. Rozpoczęli Bracia z Brodnicy, a następnie kolejne Rady Rycerzy kontynuują ten projekt. W koncertach występuje nasz Brat Rycerz Ryszard Rynkowski.

Dziękuję także wszystkim Księżom Kapelanom, Braciom Rycerzom, którzy ofiarnie włączyli się w pomoc naszemu Bratu Księdzu Kapelanowi z Końskich po pożarze plebanii i kaplicy. Z wielu Rad popłynęła pomoc finansowa i rzeczowa. To postawa rycerska w duchu Miłosierdzia, Jedności i Braterstwa.

To tylko kilka Dzieł o zasięgu ogólnopolskim, realizowanych przez Rycerzy Kolumba. Wiemy jednak, że w bardzo wielu Radach Lokalnych codziennie realizowana jest misja Ks. McGivney'a. Niektóre przykłady to: organizacja Orszaków Trzech Króli, prowadzenie hospicjów domowych, zbieranie darów dla potrzebujących w naszych parafiach, środowiskach lokalnych, a także darów dla rodzin w Syrii, Libanie, Iraku, Ukrainie. To także zbieranie funduszy na studnie dla mieszkańców Afryki, przekazywanie paczek dla dzieci, prace remontowe przy Kościołach, organizacja turniejów sportowych, pomoc w budowie Szopek Bożonarodzeniowych, Grobów Pańskich, czy stacji Drogi Krzyżowej. Raduje nas wszystkich zakup, za zebraną makulaturę, inkubatora dla szpitala w Skarżysku Kamiennej, aktywne włączanie się w akcje związane z ochroną życia od poczęcia do naturalnej śmierci, organizacja Balów Charytatywnych, uczestnictwo w Pielgrzymkach, rekolekcjach, dniach skupienia. Wzrusza braterskie towarzyszenie podczas uroczystości kościelnych i rodzinnych, zarówno podczas radosnych chwil jak i podczas pogrzebów. To oczywiście tylko wybrane przykłady. Tych Dzieł jest znacznie więcej, za co wszystkim Czcigodnym Księżom i Zacnym Braciom bardzo, bardzo dziękuję.

Aby realizować tyle wspaniałych akcji potrzebujemy wielu rąk do pracy. Zapraszajcie więc w nasze szeregi znajomych, sąsiadów, kuzynów, braci i wszystkich mężczyzn, którzy chcieliby wspólnie z Rycerzami służyć Kościołowi Katolickiemu i tym najsłabszym, tym najbardziej potrzebującym.

Niech rozpoczęty właśnie Rok Pański 2018. będzie dla wszystkich Rycerzy Kolumba i ich Rodzin czasem wspólnej modlitwy oraz realizacji kolejnych Dzieł Miłosierdzia. Ojciec Święty Jan Paweł II w rozważaniach przed modlitwa Regina Coeli w dniu 16. maja 1999 roku upewnia nas

w słuszności wyboru drogi, którą podążamy: "Jeżeli działalność charytatywna chrześcijanina idzie wiernie za przykazaniem i przykładem Jezusa, staje się także świadectwem o Chrystusie, który oddaje własne życie, uzdrawia serce człowieka, leczy rany zadane mu przez nienawiść i grzech, przynosi wszystkim radość i pokój".

Vivat Jezus!

Tomasz Wawrzkowicz
Delegat Stanowy
Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce

Katecheza Kapelana

Katecheza 66
OTO MĘŻCZYZNA

Każdy człowiek potrzebuje wzoru. W dzieciństwie jest to proste, bezpośrednie naśladowanie osób z najbliższego otoczenia, które z jakichś względów nam imponują. W kochających się rodzinach chłopcy najczęściej widzą ideał w ojcu lub starszym bracie. Dzieci patrzą na nich oczami szeroko otwartymi z zachwytu i bezgranicznego uwielbienia, a ich twarzyczki zdają się mówić: „Też kiedyś taki będę" albo „Mój tato wszystko potrafi", „Mój brat niczego się nie boi, on mnie obroni przed złymi kolegami" itd. Wtedy pojawiają się pierwsze wyobrażenia, jaki powinien być mężczyzna. Każdy chce w przyszłości być tym prawdziwym mężczyzną. Z czasem dzieci, a później młodzież poszerzają kręgi, poszukując autorytetów. Rodzą się pierwsze bunty przeciwko najbliższym, przeciwko ich postawom życiowym. Młodzi sami chcą dokonać wyboru, jaką drogą pójdą. Jednak ich brak doświadczenia nie zawsze pozwala im właściwie wybrać. We współczesnym świecie, kiedy podważa się wszelkie wartości, nie uznaje się autorytetów, a w zamian promuje się materializm i hedonizm, na młodzież czyha wiele zagrożeń. Trudno jest osiągnąć głębię człowieczeństwa, bycia tym prawdziwym mężczyzną, kiedy obecnie niemal w powszechnym rozumieniu prawdziwy mężczyzna to macho – z bicepsami, „kaloryferem", w skórach i sportowym aucie (a co w głowie i duszy – to właściwie nieistotne) albo na odwrót – zniewieściały, dbający tylko o własną urodę mężczyzna zupełnie niezaradny życiowo, oczekujący od kobiety zachwytu i opieki nad nim. Imponują też celebryci, sportowcy, politycy – gwiazdy jednego sezonu.

Tu ważną rolę odgrywają rodziny, gdzie przywiązuje się dużą wagę do wychowania katolickiego. Już od najmłodszych lat obok postaci z kreskówek, gier komputerowych czy bohaterów lansowanych przez media istnieje w ich życiu Jezus. I jest on zawsze, mimo że z czasem chłopcom przestaje się podobać Bob Budowniczy czy Wiedźmin. Jezus wciąż pozostaje. Z Jezusa się „nie wyrasta". On potrafi przemawiać do każdego, bez względu na wiek. Jezusa potrzebuje się zawsze, nawet wtedy, kiedy już została wybrana droga życia. W Nim szuka się siły do działania i potwierdzenia, że postępujemy dobrze.

Jezus stanowi doskonały wzór dla współczesnego mężczyzny, o czym mówi „Stańcie w wyłomie. Adhortacja apostolska do katolickich mężczyzn" autorstwa bpa Thomasa J. Olmsteda, ordynariusza diecezji w Phoenix. Pojawia się tam wiele przemyśleń dotyczących działalności Jezusa i jego naśladowców.

Przypomnijmy sytuację, kiedy Chrystus przez Piłata zapytany, czy jest królem żydowskim, odpowiedział: „Tak, ja nim jestem, ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie". I kiedy ubranego w purpurę i koronę cierniową, zakrwawionego, zmęczonego cierpieniem Piłat ukazuje i mówi: „Oto człowiek" - widzimy prawdę, pokój, miłość, które mu towarzyszą, a nie zniszczonego człowieka. I dzisiejszy mężczyzna walczący ze słabościami, opierający się na prawdzie, miłości, pokoju, dobroci, mimo że czasem wyśmiewany i pokazywany jako ktoś przegrany ze współczesnością - to jednak w nim widzimy zwycięzcę, bo to ktoś zwyciężający słabość swoją i świata. Często też ten mężczyzna chciałby walczyć szablą jak św. Piotr w Ogrójcu, ale Chrystus mówi: „Schowaj miecz do pochwy". Może też się zaprzeć Chrystusa, ale umie w porę zapłakać nad swoją słabością. Gorzej byłoby, gdyby zdradził jak Judasz i nie powrócił do Jezusa.

Bp Olmsted wskazuje, że „nigdzie nie znajdziemy takiej pełni męskości jak w Bożym Synu. Tylko w nim możemy dostrzec najdoskonalsze przejawy cnoty męstwa i siły potrzebnej nam w życiu osobistym i społecznym" (s.9). Chrystus przyszedł na świat, by oddać nam siebie do końca. To świadczy o Jego wielkiej miłości do ludzi. Jezus ofiaruje nam siebie w każdej Eucharystii, pomaga mężczyznom przygotować się do całkowitego poświęcenia, a nawet męczeństwa, niekoniecznie w formie cierpień fizycznych.

Chrystus mówi: „Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca." /J14,12/

Prawdziwy mężczyzna, na wzór Jezusa, powinien umieć oddać siebie do końca, kierując się w swym postępowaniu miłością. Warto przypomnieć tu słowa św. Augustyna: „O tyle stajesz się z dnia na dzień piękniejszy, o ile wzrasta w tobie miłość. Bo miłość jest ozdobą duszy, jest jej pięknem". Św. Augustyn dodaje również: „Jeśli mówisz, mów z miłości. Jeśli upominasz, upominaj z miłości. Jeśli przebaczasz, przebaczaj z miłości".

Miłość nierozerwalnie łączy się z odpowiedzialnością. Prawdziwy mężczyzna czuje się odpowiedzialny za swoje czyny, za tych, którzy mu zaufali, za tych, których kocha. To wszystko wymaga od niego, by nie stawiał siebie na pierwszym planie. On chce służyć innym, dąży do zapewnienia im bezpieczeństwa i atmosfery miłości. Jest gotów zrezygnować z własnych korzyści, często z własnego poczucia dumy, by móc poświęcić się dla innych. Przykładem może być tu św. Józef, który całkowicie oddał się swojej rodzinie, nigdy siebie nie stawiał na pierwszym miejscu.

Mężczyzna chrześcijanin często narażony na różne szykany, wyśmiewany, poniżany, nigdy nie zejdzie z drogi naśladowania Ideału, bo obdarzony jest przez Niego wewnętrzną siłą, która pozwala mu, jak pisze bp Olmsted, odłożyć troskę o własny komfort i iść służyć bliźnim, iść tam, gdzie potrzebują Chrystusa. Warto tu posłuchać rady wspomnianego wcześniej św. Augustyna: „Oddajmy siebie w całości nie jako równowartość, ale po prostu dlatego że nie mamy nic więcej".

Przy Jezusie jest św. Józef opiekun i św. Jan Chrzciciel, który przygotowywał drogę dla Niego i wielu świętych, którzy poszli za Nim: św. Franciszek z Asyżu, św. Tomasz Morus, św. Jan Paweł II i inni. Warto przyjrzeć się ich życiu. Byli przecież tylko ludźmi, a udało im się skutecznie podążać za Chrystusem, wytrwać przy swoich przekonaniach i świadczyć o nich czynami. Kierowali się właśnie miłością i pokorą, w pełni oddali siebie służbie Bogu i ludziom. Nie bali się tego zrobić. Św. Augustyn po swoim nawróceniu pod wpływem łaski i oświecenia Bożego uczynił gorące przyrzeczenie służenia Bogu: „O Boże – wołał we łzach – daj, bym poznał siebie i poznał Ciebie, Boże". Wiedział, że najpierw trzeba w siebie wejść, w głąb własnej słabości i niemocy, poznać należycie swoją nicość, by się ukorzyć, by potem podnieść oczy na nieskończoną wielkość i wspaniałość Boga. „Boże – prosił – daj mi siłę, abym mógł zrobić wszystko, czego ode mnie żądasz. A potem żądaj ode mnie, czego chcesz". Pokora pozwala bliżej poznać siebie w duchu prawdy, stanowi fundament naszego odniesienia do Boga. Przykładem pokory jest również Jan Chrzciciel, który zapytany: „Czy Ty jesteś Mesjaszem?", odpowiedział: „Nie jestem".

Bp T.J. Olmsted zachęca, żeby każdy mężczyzna, który jest katolikiem, był gotowy, by oddać siebie do końca – tak jak Jezus, bo tylko wtedy można osiągnąć ideał człowieczeństwa i męskości. Warto więc na koniec zadać sobie szereg pytań, by samemu sobie odpowiedzieć, na ile „jestem prawdziwym Bożym człowiekiem, mężczyzną, mężczyzną-katolikiem". Oto niektóre z nich:

1. Czy moja pobożność jest szczera, a nie na pokaz?
2. Czy noszę w sercu nienawiść do kogoś?
3. Czy potrafię przebaczać?
4. Czy jestem mściwy?
5. Czy jestem sprawiedliwy?
6. Czy postępuję zgodnie z głoszonymi przeze mnie ideami?
7. Czy potrafię z optymizmem patrzeć na życie?
8. Czy potrafię otwarcie przyznać się do błędu, niepowodzenia, własnych słabości?
9. Czy potrzebuję Bożej pomocy?
10. Czy nie przeceniam własnych sił i możliwości?
11. Czy zawsze próbuję podnieść się po doznanych przykrościach czy niepowodzeniach?
12. Czy zawsze próbuję wejść na drogę poprawy?
13. Czy jestem prawdomówny? Czy zawsze dążę do poznania prawdy?
14. Czy potrafię zapewnić najbliższym poczucie bezpieczeństwa (duchowego i materialnego)?
15. Czy potrafię czynnie przeciwstawić się złu?
16. Jakie straty potrafiłbym ponieść, aby pomóc innym?
17. Czy nie zrzucam swoich obowiązków na inne osoby?
18. Czy jestem odpowiedzialny?
19. Czy dbam, aby w mojej rodzinie panowała miłość, serdeczność i wzajemne zrozumienie?
20. Czy szanuję odmienność poglądów innych osób?
21. Czy małżeństwo rozumiem jako partnerską relację opartą na osiąganiu kompromisów?
22. Czy jestem wzorem dla swojej rodziny, pracowników?
23. Czy potrafię słuchać innych?
24. Czy szanuję każdego człowieka?
25. Czy staję w obronie kobiet?
26. Czy przestrzegam prawa?
27. Czy stawiam własną karierę ponad właściwe relacje z osobami z najbliższego otoczenia?
28. Czy bogactwo materialne jest dla mnie najważniejszą wartością?
29. Jakie wartości najbardziej cenię?
30. Czy ulegam złym wpływom?
31. Czy ulegam manipulacji innych osób?
32. Czy jestem zapatrzony w siebie?
33. Czy jestem wiarygodny?

I teraz najważniejsze pytanie:

34. Czy uczciwie odpowiedziałem na powyższe pytania?

Ks. Janusz Kosior

Wszystkie katechezy są dostępne na stronie www.RycerzeKolumba.com

Ogłoszenia Dyrektora ds. Programowych

Zacni Bracia Rycerze

Nie tak dawno obchodziliśmy Boże Narodzenie, czekaliśmy na przyjście Jezusa, nie do zimnej stajenki, ale do naszych serc. Później rozpoczęliśmy Nowy 2018 Rok.

Mając na uwadze nie tak dawno obchodzone, bo 28 grudnia, Święto Młodzianków - pierwszych Męczenników, którzy oddali życie za Jezusa - zachęcam do zapisywania się na naszą wystawę „Jaś w Drodze" która obchodzi Rady po całej Polsce. Na roll-upach przedstawione są kolejne etapy rozwoju dziecka w łonie matki, dołączone są modele edukacyjne rozwoju dziecka w różnych tygodniach życia, wartościowe filmy, które można wyświetlać. Rozprowadzamy modele 10-cio tygodniowego „Jasia", karty do gry w „Jasia" i stópki dziecka w 11-tym tygodniu życia.

Pod tym linkiem możemy przekazywać dary serca, darowizny na cele ratowania poczętych dzieci oraz pomocy matkom, które urodziły i potrzebują wsparcia.

www.kofc.pl/przek/2017jaswdrodze

Już na początku stycznia, 6-go, bierzemy udział w Orszaku Trzech Króli.

Styczeń to również czas na zorganizowanie: konkursów Kolęd czy Szopek, a także Jasełek, gdzie możemy angażować nie tylko dzieci i młodzież, ale również całe rodziny.

Poprzez organizowanie charytatywnych balów karnawałowych możemy wspomóc chorych, cierpiących i samotnych.

Przypominam, że istnieje możliwość zorganizowania projekcji filmu w swoich parafiach:

„Wyzwolenie kontynentu. Jan Paweł II i upadek komunizmu".

Jest także możliwość rozprowadzania płyt z tym filmem.

Zainteresowanych proszę o kontakt z Sekretarzem Stanowym lub Kustoszem Stanowym.

Zachęcam również do sukcesywnego zgłaszania z każdej Rady „Rodziny Miesiąca" na adres: *raporty@rycerzekolumba* wraz z kopią na: *programy@rycerzekolumba.com*

Szczegóły na stronie:

www.kofc.pl/przek/rodzina-miesiaca

Dziękuję Wam za każdą przesłaną informację o Waszych działaniach w Radach do umieszczenia na stronie głównej Rycerzy Kolumba. Umieszczajcie je również na stronach internetowych Waszych Rad oraz na Facebooku. Dzielmy się pięknem i dobrem z innymi.

11 lutego obchodzimy Światowy Dzień Chorego. Odwiedźmy samotnych, chorych i cierpiących. Dla wielu z nich wystarczy chwila rozmowy i poświęconego czasu. Oni poświęcają wiele modlitw i swoje cierpienia za grzeszników i za cały Kościół.

Pomyślmy już także o przygotowaniu Rekolekcji lub Dni Skupienia dla Rycerzy i innych mężczyzn.

Vivat Jezus!
Rafał Szczypta
Dyrektor ds. Programowych
Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce

Cykl artykułów pt. „W imię Boga Jedynego - za Naszą i Waszą wolność"

Pracuję nad cyklem artykułów poświęconych polskim narodowym bohaterom oraz polskim świętym, którzy mogą być wzorem do naśladowania dla młodego pokolenia współczesnych Polaków, w tym w szczególności dla Rycerzy Kolumba. Pragnę bowiem, aby artykuły te pokazujące przykłady Polaków, których cechowała miłość do ojczyzny, umiłowanie wolności ale także solidność w nauce i wytrwałość w pracy oraz roztropność, męstwo, a nade wszystko poszanowanie dla wiary Ojców i Kościoła Katolickiego, stały się źródłem inspiracji dla młodzieży polskiej i Rycerzy Kolumba w Polsce, żyjących współcześnie. Chciałbym też, aby przykłady te były odwołaniem się do naszej polskiej historii w roku 100 rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę i pozwoliły młodym pokoleniom lepiej poznać najlepszych z najlepszych, którzy byli już za życia szanowani nie tylko w Polsce. Czas potwierdził, że i dzisiaj są uznani za bohaterów narodowych; często także bohaterów innych narodów.

Pierwszy artykuł chciałbym poświęcić Tadeuszowi Kościuszce, który jest bohaterem narodowym Polski i bojownikiem o niepodległość Stanów Zjednoczonych oraz honorowym obywatelem Francji. Kościuszko jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych Polaków w kraju i na świecie.

Lord George Byron tak pisał o Polsce i Kościuszce :

„Lud rozdarty na ćwierci, wymazany z mapy,

westchnienie do wolności, krew i łza przelana,

I to imię , co jeszcze przeraża tyrana - Kościuszko"

Kościuszko jako młody człowiek, urodzony w czasach największego upadku państwa polskiego, zdobył dobre wykształcenie ogólne. Mając 9 lat rozpoczął naukę w odległym od domu rodzinnego kolegium OO. Pijarów w Lubieszowie (dzisiejsza Białoruś). Dzięki protekcji księcia Adama Czartoryskiego w wieku lat 19-tu został Kościuszko przyjęty w 1783 roku do nowo założonej w Warszawie elitarnej Szkoły Rycerskiej, zwanej również Akademią Szlachecką Korpusu Kadetów. Była to pierwsza w Rzeczypospolitej szkoła państwowa, powstała z inicjatywy króla Stanisława Augusta Poniatowskiego.

O znaczeniu Kościuszki w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej świadczyć mogą nazwy miast, ulic oraz jego pomniki w USA, m. in. tuż obok Białego Domu w Waszyngtonie. Tadeusz Kościuszko był także uznanym budowniczym wielu fortyfikacji pól bitewnych np. przedpola Bemis Heights z szańcami wzmocnionymi bateriami i redutami, co dało Ameryce zwycięstwo pod Saratogą w 1777 roku. W październiku 1776 Kościuszko otrzymał nominację na inżyniera Armii Amerykańskiej. Wyrazem uznania dla umiejętności inżynierskich Kościuszki było powierzenie mu budowy potężnej twierdzy w West Point, gdzie obecnie znajduje się jedna z najważniejszych akademii wojskowych w USA. Miałem tam okazję w latach 90-tych być świadkiem wydarzenia, kiedy reprezentacyjna orkiestra Wojska Polskiego *(następnego dnia po Paradzie Pułaskiego na zaproszenie Władz Szkoły w West Point odwiedziła to szczególne miejsce)* grała Mazurka Dąbrowskiego przy pomniku Tadeusza Kościuszki, który stoi na terenie campusu Akademii Wojskowej w West Point, zwrócony twarzą do rzeki Hudson.

Ostatecznie w dowód zasług, także na polach bitew, uchwałą Kongresu 30 września 1783 roku Tadeusz Kościuszko otrzymał stopień generała brygady Armii Amerykańskiej. Otrzymał też specjalne podziękowanie: nadanie gruntu 500 akrów oraz znaczna sumę, która miała być wypłacana później w rocznych ratach. Szczególnym wyróżnieniem dla Kościuszki było przyjęcie go w poczet elitarnego Towarzystwa Cyncynatów. Miał prawo noszenia Orderu Cyncynata, którego dewizą było: „Wszystko porzucił, by służyć Rzeczpospolitej".

Kościuszko jest znamienitym przykładem tego, jak Polacy poprzez

kolejne stulecia dawali świadectwo swojego zaangażowania w sprawy innych narodów, walcząc w imię Boga Jedynego „za Naszą i Waszą Wolność".

Żywym przykładem takiej postawy w 100 lat po Tadeuszu Kościuszce był (prawie anonimowy) polski żołnierz Wincenty Mochoń, walczący jako bardzo młody Polak na frontach wielu krajów Europy „za Wolność Naszą i Waszą", aby po 123 latach niewoli poświęcić 5 lat swego młodzieńczego życia na żołnierska służbę i wywalczyć wolność i niepodległość Polsce, którą my współcześni możemy się cieszyć i z dumą wspominać naszych bohaterów narodowych, w tym także naszych ojców, którzy podobnie jak Wincenty Mochoń, w wieku 17 lat gotowi byli na ochotnika iść do wojska i walczyć za Ojczyznę.

Będziemy publikować w Zbroi (w odcinkach) „Wspomnienia wojenne Wincentego Mochonia", tego młodego Polaka z małej miejscowości w pow. jarosławskim, który jako 17-letni młodzieniec wstąpił do wojska (jeszcze armii austriackiej) 17 października 1917 roku, aby przejść niezwykły szlak bojowy jako żołnierz armii austriackiej przez Węgry, Austrię do Włoch, jako żołnierz Polskiej Armii Generała Hallera z Włoch do Francji, a następnie żołnierz 145 Pułku Strzelców Kresowych 18-tej Dywizji Szturmowej przez Niemcy do Polski, odradzającej się po 123 latach niewoli. Wincenty Mochoń brał udział w wojnie bolszewickiej i w obronie Warszawy. Jego wspomnienia są niezwykłym świadectwem tamtych dni, które poprzedzały odzyskanie niepodległości przez Polskę i pierwsze trudne lata niepodległości, kiedy już na samym starcie Polska została zagrożona przez nawałnicę bolszewicką, którą niezłomni polscy żołnierze pokonali i przepędzili aż do granic, które przetrwały do 1939 roku. Wincenty Mahoń wrócił do domu jako 22 letni mężczyzna, po 5 latach spędzonych na wojnach „za waszą i naszą wolność".

Poniżej przytaczam początek niezwykłej epopei Wincentego Mochonia, do lektury której zachęcam wszystkich:

„Wspomnienia Wojenne Wincentego Mochonia" - odcinek 1

Urodziłem się 27 marca 1900 roku w Tuligłowach, powiat Jarosław. I Wojna Światowa wybuchła w 1914 roku, ja miałem wówczas 14 lat. Najstarszy brat Michał poszedł na wojnę w 1915 roku a brat Tomasz w 1916 roku. Oczywiście dwaj bracia byli żołnierzami armii austriackiej, ponieważ ta część Polski tzw. Galicja była pod zaborem austriackim. Wojna rozpoczęła się od zabójstwa austriackiego arcyksięcia Ferdynanda w stolicy Bośni Sarajewie, i tak powoli cały świat został objęty wojną. Austria walczyła na dwóch frontach z Rosją Carską i Włochami. Front Włoski rozciągał się od Tyrolu do Triestu nad Adriatykiem. Brat Michał był na froncie rosyjskim, a brat Tomasz na froncie włoskim. Tomasz, ponieważ był już po maturze, został skierowany do szkoły oficerskiej, którą ukończył w Pradze Czeskiej. Tomasz był na froncie włoskim do momentu, kiedy rozchorował się na malarię, która tam panowała, a na którą Polacy byli bardzo podatni. Choroba ta dziesiątkowała naszych ludzi. Ja jako chłopiec byłem w domu z rodzicami. Pracowałem od dziecka, gdyż było brak ludzi do pracy, a zwłaszcza mężczyzn. Szybko rosłem i w moim pojęciu w wieku 17 lat uważałem się już za dorosłego mężczyznę, chociaż w rzeczywistości byłem tylko podrosłym chłopakiem, ale gdyby mi to ktoś wówczas powiedział to z pewnością obraziłbym się.

Faktycznie wykonywałem już wówczas pracę dorosłego mężczyzny.

Jedno mnie tylko gnębiło, dlaczego nie dorosłem jeszcze do tego, aby być na wojnie. Poczytywałem sobie to jako zaszczyt, nie zważając na śmierć czy kalectwo, które może mnie tam spotkać. Na terenie Galicji Józef Piłsudski za zgodą Cesarstwa Austro-Węgierskiego sformował I Brygadę Legionów Polskich, która u boku Armii Austriackiej miała zwalczać wrogów Cesarstwa.

Celem Legionów było jednak wyzwolenie Polski, której wówczas nie było na mapie Świata, była podzielona na 3 zabory. II Brygada Legionów była sformowana w zaborze rosyjskim przez generała Dowbor Mośnickiego na Syberii.

17 Października 1917 roku zgłosiłem się do Legionów i zostałem wcielony do I pułku Artylerii Konnej stacjonującej wówczas w Huziejowie koło Bolechowa. W tym czasie był taki duży napływ rekruta, że pułk nie posiadał sprzętu i uzbrojenia dla wszystkich, tak, że tężnych chłopaków zaraz wcielano do baterii (w artylerii odpowiednik kompanii) a słabsi musieli czekać na uzbrojenie i mundury. Ja byłem tym szczęśliwcem, że już w pierwszym dniu dostałem mundur i konia. Konia miałem dużego, a ja jeszcze większy. Mając dobrego konia, szablę u boku, poczułem się prawdziwym Polakiem.

Morale żołnierzy było tak wysokie, taki polski duch bojowy, że nasz pułk był gotów się porwać na 4 pułki wroga i zwyciężyć.

Nasi dowódcy to byli z krwi i kości Polscy patrioci, którzy w każdego żołnierza potrafili wpoić polskość i umiłowanie Ojczyzny – Polski.

Pozdrawiam bratersko
Vivat Jezus!
Antoni Kamiński
Dyrektor ds. Młodzieży
Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce

www.RycerzeKolumba.com
www.facebook.com/RycerzeKolumbawPolsce

Spotkanie opłatkowe z bp. Lechowiczem

W uroczystość Trzech Króli odbyło się Spotkanie Opłatkowe Rycerzy Kolumba Rejonu nr 8 z JE Ks. Bp. Wiesławem Lechowiczem, odpowiedzialnym z ramienia Episkopatu Polski za współpracę z Polonią. Spotkanie poprzedziła Msza Św. koncelebrowana pod przewodnictwem Ks. Biskupa, którą odprawił wspólnie z Kapelanami Rycerzy Kolumba, Ks. prałatem Stanisławem Dutką, proboszczem Parafii Bł. Karoliny Kózkówny oraz Ks. prałatem Józefem Doboszem. W uroczystym spotkaniu wzięli udział Bracia Rycerze z 5 Rad Lokalnych, każda Rada wystawiła swój poczet sztandarowy. W czasie homilii Ks. Biskup odniósł się do Zakonu Rycerzy Kolumba, a także bezpośrednio do zgromadzonych Braci, porównując ich do misji 3 Mędrców ze Wschodu, przy czym poprosił aby nie ustawali w dziełach, które realizują dla dobra Kościoła, w imię miłosierdzia. Po zakończeniu Mszy Św. delegacja Braci wręczyła Ks. Biskupowi obraz olejny z podobizną założyciela Zakonu Rycerzy Kolumba, Czcigodnego Sługi Bożego Ks. Michaela McGivneya.

Dalsza część spotkania odbyła się w sali na plebani, gdzie po wspólnej modlitwie wszyscy zgromadzeni przełamali się opłatkiem, a następnie zasiedli do spożywania przygotowanego poczęstunku. Podczas spotkania Ks. Biskup opowiadał o sytuacji Kościoła, zwłaszcza tego skupionego wokół polonii, a także o sprawach bezpośrednio związanych z problemami występującymi wśród naszych rodaków przebywających za granicą.

Na zakończenie Delegat Rejonowy, brat Franciszek Florek, poinformował Ks. Biskupa o inicjatywach jakie podejmują Rycerze Kolumba. Mówił m.in. o prowadzeniu przez Braci Rycerzy hostelu dla mężczyzn po terapii podstawowej w Ośrodku Leczenia Uzależnień w Tarnowie oraz o podjęciu inicjatywy zbierania środków na budowę studni w Republice Czadu. Przede wszystkim jednak podziękował Ks. Bp. Wiesławowi za spotkanie oraz ciepłe słowa, które skierował zarówno w stronę zgromadzonych Braci jak i działalności całego Zakonu Rycerzy Kolumba.

Narada półroczna w Rejonie nr 8

6.01.2018 r. odbyła się Narada Półroczna Rejonu nr 8. Spotkanie miało miejsce w kościele parafialnym pw Bł. Karoliny Kózkówny w Tarnowie. W naradzie uczestniczyli Bracia Rycerze z 5 Rad lokalnych oraz 2 Kapelanów: Ks. prałat Stanisław Dutka oraz Ks. prałat Józef Dobosz. Łącznie w naradzie wzięło udział 52 Braci. Jako Rejon nr 8, z uwagi na pomoc misjom oraz w odpowiedzi na propozycję brata Stanisława Chmury, koordynatora ds. Pomocy Polakom za granicą przy Radzie Stanowej, podjęto inicjatywę pozyskania środków na budowę studni w Republice Czadu.

Ogłoszenia Dyrektora ds. Członkowskich

Jedna ze wspólnot katolickich rozpoczyna każde swoje spotkanie od modlitwy i odczytania fragmentu swojej Konstytucji. Ma to na celu nieustanne przypominanie członkom wspólnoty zasad, którymi powinni się kierować. W ten sposób misja i cel, jaki obrali, wstępując do tej wspólnoty, nigdy im się nie zagubi. W naszym Zakonie ten zwyczaj nie jest praktykowany i czasami myślę, że szkoda.

Do czego zmierzam?

Zalecane jest, aby każdy Rycerz Kolumba przynajmniej raz w roku wziął udział w rekolekcjach rycerskich. Sugeruje to m.in. „Przewodnik Kapelana". Nasza chęć wzrastania w wierze i umacniania się w niej powinna skłaniać wszystkie Rady lokalne do organizowania rekolekcji rycerskich i – co jest najważniejsze – do udziału w nich wszystkich Braci Rycerzy.

Rekolekcji takich nie przygotowuje się z dnia na dzień. Ich termin najczęściej znany jest z co najmniej kilkutygodniowym wyprzedzeniem. Udział w nich można zatem tak sobie zaplanować, aby nie kolidował z innymi naszymi obowiązkami. Nie powinniśmy więc zasłaniać się brakiem czasu czy ważniejszymi sprawami niż uczestnictwo w, często kilkugodzinnym, Dniu Skupienia. Bez rozwoju duchowego, bez wyciszenia się we wspólnocie rycerskiej, bez formacji duchowej, na którą składa się m.in. pobieranie nauk, słuchanie konferencji, głębsza modlitwa, spotkanie z Bogiem w sakramentach pokuty i eucharystii, bez zastanowienia się nad swoim powołaniem, bez poczucia wspólnoty z braćmi w modlitwie, wspólnych posiłkach i rozmowach, bez tego wszystkiego, nasze dzieła miłosierdzia, choćby bardzo wzniosłe i szczytne, szybko nas duchowo wypalą.

Nierzadko pojawia się pokusa, aby czynione dzieła zmieniać z chwały Bożej na chwałę ludzką, tym samym zmieniając czynienie dzieł miłosierdzia w filantropię, karmiącą się zdobywaniem uznania wśród ludzi. Bywa to m.in. powodem „wypalania i wygaszania się" braci Rycerzy.

Jak ważna jest to sprawa niech świadczy fakt, iż w kwestii zorganizowanych w ostatnim czasie rekolekcji rycerskich, na które zaproszonych było wielu Rycerzy, znacząca ich większość uległa pokusie, aby znaleźć usprawiedliwienie dla swojej nieobecności.

Nieobecność w tych rekolekcjach tak wielu braci Rycerzy przywodzi na myśl fragment z Ewangelii wg św. Łukasza (Łk 14,16), w którym mowa jest o wielkiej uczcie, na którą zaproszonych było wielu, ale nikt z niej nie skorzystał. Warto odszukać ten fragment ewangelii i pochylić się nad nim. Ci, którzy uczestniczyli w tych rekolekcjach, pomimo różnych „ważniejszych" spraw (czy to rodzinnych, czy innych spraw osobistych), opuszczali je głęboko przekonani o dokonaniu słusznego wyboru. I to właśnie oni, jestem o tym głęboko przekonany, będą silnymi i mocno zaangażowanymi Rycerzami w naszych radach. Ufam, że ich świadectwo i zaangażowanie sprawi, że w następnych rekolekcjach wezmą udział również pozostali bracia Rycerze.

Siła jest w Bogu. Przyjmijmy Jego zaproszenie i zaprośmy Go do siebie, a wtedy ewangeliczne stwierdzenie „jeśli Bóg jest z nami, któż przeciwko nam" będzie naprawdę naszą siłą.

Roman Wycisk
Dyrektor Stanowy
ds. Utrzymania Członkostwa
Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce

Wyniki konkursu członkowskiego

Rada Stanowa stara się wspierać Rady lokalne w ich rozwoju m.in. poprzez przedstawianie propozycji działań programowych jak również działań członkowskich, których celem jest nie tylko utrzymanie, ale i wzrost członkostwa. Wzrost członkostwa nie jest celem samym w sobie. Ma jednak istotny wpływ na możliwość zaangażowania się rad lokalnych w realizację różnych dzieł na rzecz Kościoła, społeczności, kultury życia, rodziny, młodzieży czy rady.

Mając świadomość znaczenia wzrostu członkostwa na kondycję i funkcjonowanie rad lokalnych, Rada Stanowa przedstawiła na początku obecnego Roku Bratniego cel członkowski na Rok Bratni 2017/2018:

każda rada lokalna każdego miesiąca przyjmie 1 nowego członka

Jedną z form zachęty, a zarazem nagrody, za wzrost członkostwa w radach lokalnych są nagrody przyznawane za uzyskane wyniki rekrutacyjne w tzw. konkursach członkowskich.

W konkursie członkowskim ogłoszonym na początku października 2017 roku rady lokalne mogły otrzymać takie nagrody, jak ornaty rycerskie dla kapelanów, szarfy rycerskie i piny rycerskie. W zakończonym na koniec grudnia 2017 roku konkursie następujące rady lokalne spełniły warunki konkursu i otrzymały nagrody:

- Rada 15299 – Suchedniów - (1 ornat, 1 pin rycerski),
- Rada 15117 – Gdańsk - (1 ornat),
- Rada 15527 – Słupsk - (1 szarfa rycerska, 2 piny rycerskie),
- Rada 16128 – Domaszowice - (1 szarfa rycerska, 1 pin rycerski),
- Rada 15652 – Łomża - (1 szarfa rycerska),
- Rada 15416 – Chmielnik - (1 szarfa rycerska),
- Rada 16262 – Wąbrzeźno - (2 piny rycerskie),
- Rada 16483 – Ełk - (1 pin rycerski),
- Rada 14023 – Starachowice - (1 pin rycerski),
- Rada 15588 – Dobrzechów - (1 pin rycerski),

- Rada 16181 – Tarnów
- (1 pin rycerski),
- Rada 16727 – Szczepanów
- (1 pin rycerski),
- Rada 14955 – Częstochowa
- (1 pin rycerski),
- Rada 15708 – Wejherowo
- (1 pin rycerski).

W imieniu Rady Stanowej serdecznie **gratuluję wszystkim nagrodzonym** radom i **zachęcam do udziału w kolejnym konkursie członkowskim** obejmującym okres styczeń – marzec 2018 roku. Nagrody, jak i warunki otrzymania nagród, są takie same jak w konkursie za okres październik – grudzień 2017 roku.

Nagroda	Warunek uprawniający do otrzymania nagrody
pin rycerski	2 nowych Braci Rycerzy
szarfa rycerska dla rady	5 nowych Braci Rycerzy
ornat rycerski dla kapelana rady	20 nowych Braci Rycerzy

Jednym z warunków otrzymania nagrody jest brak zaległości w przekazaniu sprawozdań (formularze: #185, #365, #1295, #1728). Brakujące sprawozdania można jeszcze dosyłać, wysyłając je na adres email: raporty@rycerzekolumba.com. Informację o brakujących sprawozdaniach można uzyskać w Pionie Logistycznym u brata Tadeusza Odzimka.

Jacek Pisz
Dyrektor Stanowy ds. Członkostwa
Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce

Skarbiec rycerski (flaga)

Barwy Rzeczpospolitej Polskiej

Powiewa flaga, gdy wiatr się zerwie,
A na tej fladze, biel i czerwień,
Czerwień to miłość,
Biel serce czyste,
Piękne są nasze barwy ojczyste.

„Barwy ojczyste"
Czesław Janczarski

Flaga państwowa, jest jednym z symboli państwowych, oficjalnym znakiem symbolizującym suwerenność państwa. Flaga jest płatem tkaniny, najczęściej prostokątnym (inne kształty spotyka się tylko wyjątkowo: kwadratowy – Watykan i Szwajcaria czy trójspiczasty – Nepal). Flaga państwowa podlega ochronie prawnej i jej zniszczenie lub obelżywe używanie traktowane jest jako obraza państwa. Wygląd flagi państwowej jest w ogromnej większości państw określony przez ustawę zasadniczą i ustawy szczegółowe.

Barwy biała i czerwona zostały uznane za narodowe po raz pierwszy 3 maja 1792. Podczas obchodów pierwszej rocznicy uchwalenia *Ustawy Rządowej* damy wystąpiły wówczas w białych sukniach przepasanych czerwoną wstęgą, a panowie nałożyli na siebie szarfy biało-czerwone. Nawiązano w ten sposób do heraldyki Królestwa Polskiego – białego orła na czerwonej tarczy herbowej. Po raz pierwszy polskie barwy państwowe zostały uregulowane w uchwale Sejmu Królestwa Polskiego z 7 lutego 1831 r. na wniosek posła Walentego Zwierkowskiego, wiceprezesa Towarzystwa Patriotycznego, jako propozycja kompromisowa pomiędzy barwą białą – nadaną przez Augusta II Mocnego proponowaną przez konserwatystów i trójbarwną – biało-czerwono-szafirową - barwami konfederacji barskiej proponowanymi przez Towarzystwo Patriotyczne: *„Izba Senatorska i Izba Poselska po wysłuchaniu Wniosków Komisji Sejmowych, zważywszy potrzebę nadania jednostajnej oznaki, pod którą winni się łączyć Polacy, postanowiły i stanowią: Artykuł 1. Kokardę Narodową stanowić będą kolory herbu Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego, to jest kolor biały z czerwonym."*

Pojęcie flagi polskiej występuje dopiero od przełomu XIX/XX w. W dawnej Rzeczpospolitej używano chorągwi państwowej heraldycznej, czyli czerwonej z wizerunkiem Orła Białego. W latach 1831 – 1918 zarówno w kraju jak i na emigracji barwy biało-czerwone towarzyszyły ważnym dla narodu wydarzeniom. Po odzyskaniu niepodległości, po latach niewoli, barwy i kształt flagi uchwalił Sejm Ustawodawczy odrodzonej Polski w dniu 1 sierpnia 1919 r. W ustawie podano: *„Za barwy Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się kolor biały i czerwony w podłużnych pasach równoległych, z których górny – biały, dolny zaś – czerwony."*

Dwa lata później w roku 1921 Ministerstwo Spraw Wojskowych wydało broszurę, w której sprecyzowano odcień czerwieni definiując ją jako karmazyn. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z 13 grudnia 1927 r. odcień koloru czerwonego został zmieniony na cynober. Nowe rozporządzenie weszło w życie 28 marca 1928 r.. Zezwolono w nim jednak na używanie dotychczasowych flag do 28 marca 1930 r. „Czas przejściowy" wydłużono następnie do 31 grudnia 1936 roku. W okresie PRL w ustawie z 1955 r. ponownie użyto cynober jako odcień czerwieni. Kolory flagi państwowej zostały ostatni raz zmienione ustawą z 31 stycznia 1980 r. Czerwień zamieszczona na kolorowym rysunku stanowiącym załącznik 3 ustawy jest w odcieniu karmazynu, czym nawiązuje do barw stosowanych do roku 1927. W systemie RGB polska flaga ma kolory: #E9E8E7 i #D4213D. Kolory polskiej flagi mają następujące znaczenie: kolor biały oznacza srebro, a także wodę oraz czystość; kolor czerwony jest symbolem ognia, oznacza odwagę i waleczność.

Według ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych flagą państwową jest prostokątny płat tkaniny o barwach Rzeczypospolitej Polskiej i proporcji 5:8, umieszczony na maszcie. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy, za flagę Polski uważany jest także wariant z herbem Polski, umieszczonym

pośrodku białego pasa, ale ustawa ściśle definiuje podmioty uprawnione do używania flagi z herbem. Nie jest ona dopuszczona do użytku prywatnego.

Zasady wywieszania flagi

· Flagę powinniśmy wywieszać w reprezentacyjnych miejscach.
· Musi być czysta i zadbana. Pozostawienie na widoku flagi brudnej i podartej może być uznane za jej znieważanie.
· Flagę wywiesza się na dzień, a na noc chowa. Nocą można ją pozostawić na widoku tylko, gdy jest dobrze oświetlona.
· Nie wywiesza się flagi w dni wietrzne ani deszczowe.
· Flaga nie może dotykać podłoża, nad którym wisi. Należy dobrze dobrać jej rozmiar do kija czy masztu.
· W Polsce polska flaga ma pierwszeństwo przed wszystkimi innymi flagami.
· Uprzywilejowana jest lewa strona (z perspektywy obserwatora), a w przypadku trzech flag środek.

W okresie PRL barwy narodowe zawłaszczone zostały przez władze państwowe, które traktowały je jako państwowe, przeznaczone do realizacji polityki państwa. Państwo decydowało kiedy można flagę wywieszać a odstępstwa od wyznaczonych dat były surowo karane. W roku 2004 ograniczenia prezentowania flag zostały zniesione. Niestety przyozdabianie prywatnych domów barwami narodowymi w święta państwowe i lokalne nie stało się popularne. Pojawiło się jednak zjawisko widoczne szczególnie w okresie wielkich imprez np. konkursów skoków narciarskich. Umieszczanie na fladze państwowej napisów jest naruszeniem ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. Jak pisałem powyżej, flaga z godłem państwowym jest niedopuszczalna do użytku prywatnego. Coraz większa liczba flag z godłem na różnych imprezach świadczy o braku nadzoru powołanych organów państwa nad placówkami prowadzącymi ich sprzedaż.

Dla zbudowania właściwych postaw społeczeństwa wobec symboli narodowych potrzebny jest narodowy program, który byłby realizowany poczynając od przedszkoli przez szkoły, wyższe uczelnie, wojsko, Kościoły, organizacje pozarządowe, a także organy władzy państwowej i samorządowej. Początek już mamy. W ustawie z dnia 20 lutego 2004 r. o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej, w dodanym artykule 6a dzień 2 maja został ustanowiony Dniem Flagi Rzeczypospolitej Polskiej. Jako jedno z nielicznych państw na świecie mamy to święto – wykorzystujmy je dla dobra wspólnego.

Janusz Palczewski

Kalendarium peregrynacji

Polska Południowa

Rejon 16
Delegat Rejonowy
– br. Marcin Wojciechowski

1. Rada 15440 w Zamościu
– od 30 grudnia do 6 stycznia
2. Rada 14332 w Lublinie
– od 6 do 13 stycznia

Rejon 23
Delegat Rejonowy
– br. Jarosław Pawelec

1. Rada 15420 w Kozienicach – od 13 do 20 stycznia
2. Rada 15631 w Pionkach – od 20 do 27 stycznia

Rejon 2
Delegat Rejonowy
– br. Leszek Jagiełło

1. Rada 14004 w Radomiu – od 27 stycznia do 3 lutego
2. Rada 15814 w Radomiu – od 3 do 10 lutego
3. Rada 16385 w Radomiu – od 10 do 17 lutego
4. Rada 15216 w Radomiu – od 17 do 24 lutego

Polska Północna

Rejon nr 28
Delegat Rejonowy
– br. Andrzej Kędzierski

1. Rada nr 15947 w Miliczu
– od 28 grudnia do 5 stycznia
2. Rada nr 16105 we Wrocławiu
– od 5 do 7 stycznia
3. Rada nr 15947 w Miliczu
– od 7 do 13 stycznia

Rejon nr 17
Delegat Rejonowy – br. Andrzej Stefaniuk

1. Rada nr 15649 w Rudzie Śląskiej – od 13 do 20 stycznia
2. Rada nr 15160 w Rudzie Śląskiej – od 20 do 27 stycznia

Rejon nr 15
Delegat Rejonowy – br. Piotr Mec

1. Rada nr 16709 w Sieradzu – od 27 stycznia do 3 lutego
2. Rada nr 16670 w Uniejowie – od 3 do 10 lutego
3. Rada nr 16015 w Zduńskiej Woli – od 10 do 17 lutego
4. Rada nr 15279 w Łodzi – od 17 lutego do 3 marca